

På långfärd med Lindisfarne

Andra kvartalet: Färöarna – Portugal

ISLUTET PÅ FÖRSTA kvartalsrapporten, se **Oceanseglaren nr. 4 2006**, berättade vi, **Annika Koch och Björn Christensson**, om beslutet att strax öster om Island vända stäven på vår **Forgus 37 Lindisfarne** söderut mot Färöarna på grund av väder och vind, ett beslut som vi nu i backspejeln kan tacka förnuftet för att vi tog. Väder- och issituationen på vår planerade rutt västerut mot Grönland – New Foundland – USA har under eftersommaren och hösten slagit rekord. Elaka lågtryck med hårda och ihållande västvindar har avlöst varandra.

Perioden del 2 rör augusti – oktober 2005. Vi lämnade Färöarna på kvällen den 10 augusti och kom fram till Stornoway kl 4 på morgonen den 12. De följande dagarna seglade vi utefter Hebriderna ner mot Barra med natthamn i tre fina vikar på vägen. Längst söderut, på Vatersay blev vi liggande en extradag för att invänta tjänligt väder för passagen sydost över Little Minch till Tobermory på Mull. Vi fortsatte sedan genom Mull Sound, över Firth of Lorne och genom Cuan Sound till natthamn i Admiar Bay. Etappen bjöd delvis på fin segling, men framför allt på mycket strömmande vatten. I Cuan Sound, som innehåller två 90-gradersgirar, hade vi drygt 10 knop över grund, det var mycket spännande. Vädret var fortfarande ostadigt med bud om hårda sydvindar, så vi bestämde oss för att ta Crinan Canal för att skjuta på kontakten med Irländska sjön, som man annars kommer till strax söder om Islay. Nu fick vi istället några fina dagar i kanalen med bl a en hel cykeldag innan vi gav oss ut igen och ner till Tarbert Bay.

Mot Nordirland

Med lite planering för strömmar och tur med vindriktningar seglade vi sedan förbi Arran över Firth of Clyde ner till Nord Irland i medström. Vi hade en väderprognos med starka sydvindar för kommande dagar, så vi valde att ankra i Strangford Lough, ett stort skyddat ”innanhav” på södra Nordirland. Här blev vi kvar i tre dygn i avvaktan på lämpligare väder. Det är skönt att inte betala dyra hamnavgifter, när man bara väntar på väder. Ett dilemma med Strangford Lough är att det nog inte går att lämna om det blåser mer än 10 m/s från sydost då ström och vind gör mynningen till ett guppigt elände. Vi hade 4 knop medström och 6m/s sydvästlig vind när vi lämnade och det var tillräckligt guppigt. I mörker angjorde vi Howth öster om Dublin. Svärnavigerat i mörker, mellan pinnar inne i hamnen in till segelklubben. Väl förtöjda var det en välskyddad men dyr hamn (30 €). Bonus var att vi

fick tillgång till Internet gratis.

Seglade därefter under en natt med fin halvvind medströms ner till Irlands sydspets och Kilmore Quay, som vi angjorde tidigt på morgonen.

Irlands sydkust

I väntan på vindvridning från syd fortsatte vi västerut efter Irlands Sydkust, med natthamn i Waterford, Cork och Kinsale. Efter vindvridning natten den 6 september lämnade vi Irland med kurs mot Scilly Island. Seglingen blev tyvärr mest motorgång under ett drygt dygn innan vi angjorde en gästboj på St Mary i becksvarta natten kl 0400 med avsikt att ”göra” Scilly-öarna under några dagar. När vi vaknade vid niotiden fick vi en väderrapport som talade om fina utsikter för att korsa Biscaya. Det gäller att

vara flexibel så vi lämnade St Mary vid lunchtid och gav oss sydost ut mot Biscaya med sikte på La Coruna.

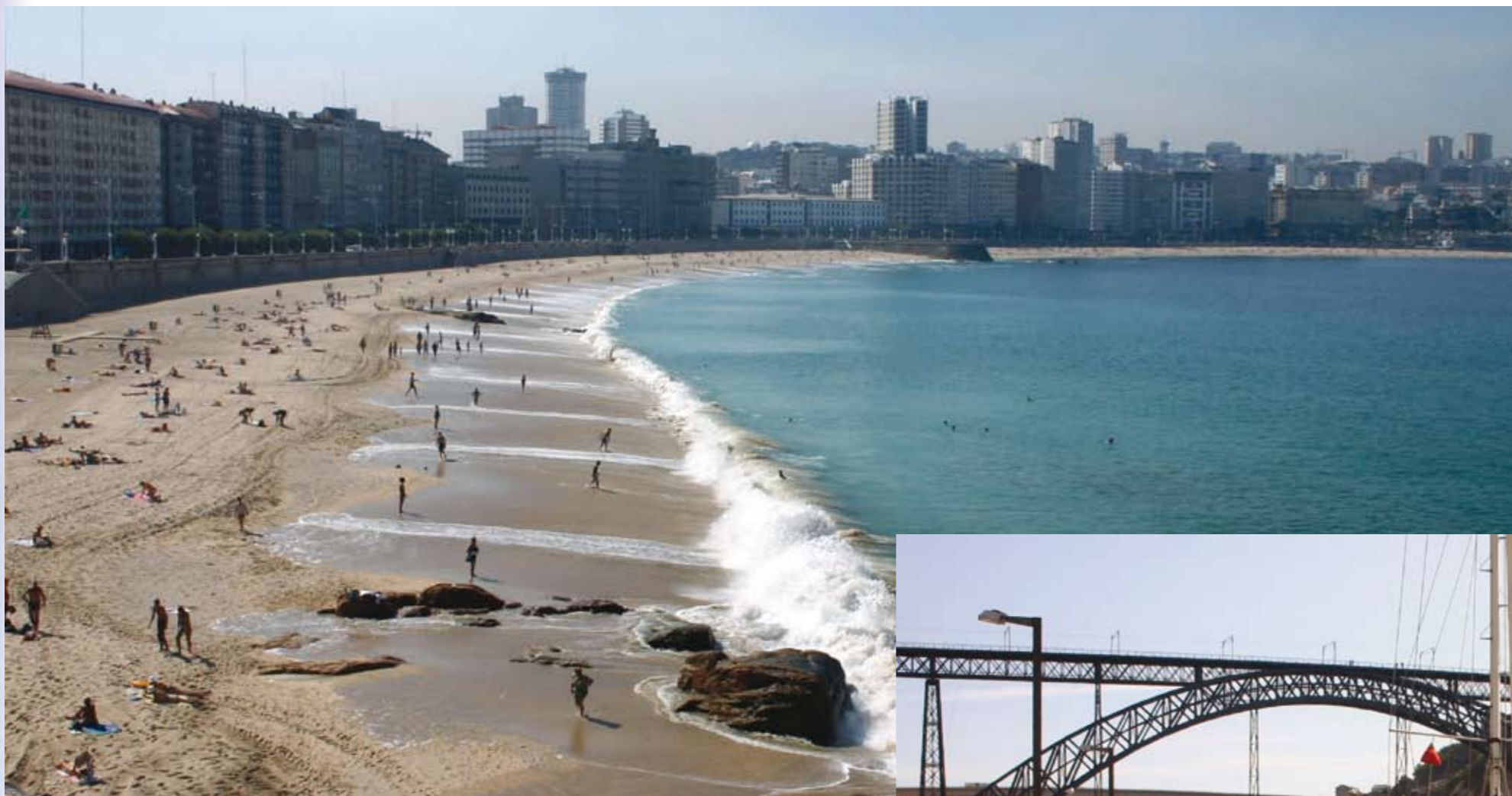
Säg den glädje som varar evigt. Den utlovade vindvridningen till väst kom inte under eftermiddagen och frampå kvällen meddelade Navtexen att lågtrycket sydväst om Biscaya ändrat riktning och fördjupats kraftigt! Nu gällde det att vara flexibel igen. Vi bibehöll vår kurs sydost ut mot Brest. Enda problemet var passagen av trafiksepareringsområdet väster om Ille D’Quessant. Enligt bestämmelserna skall man passera området vinkelrätt. Det är ju lättare sagt än gjort om man som vi seglade bidevind, med öarna nere i lä och med ett trafiksepareringsområde rakt framför som innehåller en 30 gradig kursändring! Det blev fem spännande timmar och 20-talet fartygs-

möten i mörkret, innan vi under morgontimmarna kunde konstatera att det gått bra och ingen hade protesterat mot vår kurs, som var 80 och 50 grader i förhållande till trafiksepareringen. Ibland kan man bara inte göra rätt.

Brest i Frankrike

Brest är inget att rekommendera, där finns en stor marina långt från affärer. Vi gick därifrån efter en kort promenad iland och ankrade på svaj i södra delen av det stora innanhavet vid Brest för att sedan dag två gå ut till Camaret sur Mer, en liten hamnstad alldeles vid mynningen in mot det skyddade innanhavet vid Brest. Camaret var en mycket positiv överraskning, perfekt som utgångspunkt mot Biscaya, fina flytbryggor, hamnavgift under 20 € och kanonfint matsor-

timent (särskilt för oss som kom från Skottland och Irland). Nu hade det fördjupade lågtrycket gett med sig och prognoserna pekade på nordvindar i tre - fyra dagar, så efter lunch bar det iväg söderut över Biscaya. Passagen tog två och ett halvt dygn och vi angjorde Sada på Spanska nordkusten kl 0250 den 13 september.

Trevligastäder och hamnar i Spanien och Portugal

Vi valde att lägga några dagar här med strandhugg i Ares, La Coruña och Gorme efter Sada. I La Coruña träffade vi två svenska OSK-båtar, Akka från Vadstena och Corona från Stockholm. När vi fortsatte friskade vinden från nordost för att vid rundningen av Cabo Finistere blåsa stadigt strax under 20 m/s. Vi fortsatte

söderut för att fram mot kvällen ankra i Aguino, en liten hamn på nordvästra delen av Ria de Arosa. Vi låg med sjölä men utsatt för konstant vindtryck på 17-18m/s fram till morgontimmarna. Med riktig ankringsutrustning inklusive ankarsegel så gick det mycket bra, men det tog nog en halvtimme innan kroppen accepterat att vi trots vinden låg väldigt tryggt. Piren akter om oss ut mot havet var bara några hundra meter bort... Bayona, nästa hamn är en trevlig upplevelse. Ett litet tips, när man rundar piren och "marineros" kommer i båt och vill locka till angöring i marinan rakt fram, skaka då på huvudet och gira styrbord till segelklubbens marina. Mycket trevligare och betydligt bättre dusch- och toalettanläggning. Priset är kring 25€ för båda. Segelklubben har dessutom fritt trådlöst internet!

Två nätter i Viana do Castelo blev en bra början på Portugal. Eftersäsongspris i hamnen på 12€ och en mycket trevlig stad bidrog till det positiva intrycket.

Nästa anhalt blev Porto. Vi hade nåtts av rykten om att marinan i Lexios hamn (Portos hamnstad) var stängd och att man var hänvisad till svajankring i yttre hamnen. Vi hade läst OSK-båten Grace resebrev från Portugal, där man lovsjög angöring av stadskajen uppe i Porto. Hamnkaptenen stod på kajen och tog emot och efter fem minuter på hans närbelägna kontor var alla formaliteter avklarade. Tre dagar låg vi sedan gratis vid hamnkajen mitt i Porto. Helt suveränt, gångavstånd till tjugotalet Portvinsmakare! Kan verkligen rekommenderas. Vis-

serligen finns varken el, vatten eller dusch, men långfärdsbåtar klarar ju lätt några dygn utan navelsträng.

Efter två nätter på svaj i Aveiro blev det Nazaré, en av få allvädershamnar i Portugal. Hamnen är möjlig att angöra i alla väder, något vi kunde konstatera andra dagen vi låg där. Trots enorma vågor mot stränderna runt hamnmyningen var förhållandena inne i hamnen helt opåverkade. Staden och omgivningarna är trevliga med god tillgång på affärer och restauranger. Dessutom var det halv hamnavgift efter den 1 oktober (12€).

I fin vind fortsatte vi sedan till Cascais utanför Lissabon, en kanonfin hamn som nu i lågsäsong var klart överkomlig i hamnavgift (14€). Under de tre dygnen vi låg här hann vi med trevlig social samvaro med flera svenska båtar, en del som vi träffat

tidigare och två nya, OSK-båten Elenor med Katrin och Anders samt Göteborgsbåten Corazon med Lars och Stig. Vi sex gjorde dag två en gemensam tur med tåg till Lissabon, en heldagsutflykt med mycken fotvandring backe upp och backe ned. Efter ett kort stopp i Sines seglade vi vidare, för att passa på mellan sydvindarna, runt Cabo sao Vicente och till Lagos. Hastigt och lustigt var vi nu framme i vår vinterhamn, som välkomnade oss med regn 10 minuter efter att vi förtöjt vid anmälningsbryggan. Det första regnet i Portugal på fem månader!

Nu skall vi ta det lugnt, underhålla båt och oss själva, planera och läsa på inför fortsättningen som med stor sannolikhet blir Brasilien i april/maj.

Annika Koch och Björn Christensson
www.sailaround.info

